

Pohvala potonuću

Potonuti valja odmah
i što dublje
u san ili u zbilju svejedno
oni su ionako podjednako
i zbiljski i snoviti
i bezbrojne su i neprekidne niti
koje ih vežu u jedno
ne vidimo ih niti ih ćutimo
niti ih možemo pojmiti
niti mozak uspijeva obaznati išta

Najljepšom čini se nesvijest
dok posve zanemaruje zbilju
u izobilju san je i pričini
jer svjesna hvata me strava
svjesna hvata me savjest
a ona me tjera na čine
no čin mi se ipak tek čini
pričini put su u priču
a priča u pričini
onda je i to čin

I stoga hvale potonuću
u zbilju ili u san svejedno
sve to je ionako tek jedno

A najljepše je potonuti u smrt
podjednako i u san i u zbilju

Svevišnji ionako
odavna već i ne prati igru
ni u snu ni u zbilji niti igdje
samo se nagnuo nadà sve
kao da nešto traži

Premda se nespjesnici odasvud
pohvali smrti čude
i u strahu od nje lude
no i sami je žive svakìdan
dok i ona je zbilja tek san
potonuti je predivno smjesta

6. svibnja 2009.